

Fuchs Anna

Ez itt az idősebbik nővérem, Anci [szül. Kaufmann Anna], az udvarunk végében, a fáskamra előtt. Margit, a másik nővérem fényképezett. Anci 1906. szeptember tizenegyedikén született. Nagyon rendes, komoly teremtés volt. Egyszer szegény kapott egy borzasztó kiütést az arcára, hogy mitől, nem tudni. Akkor felment Pestre vagy hat hónapra, tizenöt éves lehetett, ott kikezelték. Először egy nagybátyámnál lakott, Schöngut Ernőnél, az orvosnál, de aztán a felesége nem engedte, borzasztó féltékeny volt rá, mert nagyon jó viszony volt nagybácsi és unokahúg között, egy igazi rokoni viszony. És ő nagysága ezt félreértette, hogy mennyire szereti Ernő bácsi Ancit. Pedig nem úgy szerette, annál egy sokkal korrektebb ember volt, de hát milyenek a nők, féltik [a férjüket]. Úgyhogy vett ki szobát aztán a nővérem. Közben Pesten kitanulta a fűzőséget [fűzőkészítést] -- régebben a nők fűzőt hordtak. Aztán hazajött, fűzőket varrt, még ment is valamennyire, aztán kiment a divatból, de utána csinált melltartókat. Nagyon ügyes volt. Még megvan a varrógép, Neumann ipari gép, amelyiken dolgozott. Remekül megy, csak hát én már nem használom. Részletre vettük annak idején. Haj, kínlódás volt az élet! De visszatérült az ára, mert gyönyörűen dolgozott, gyönyörű munkája volt, jöttek házhoz a nők, és méretre varrt. Anci 1935. április

hetedikén ment férjhez, összehozott parti volt. Fuchs Bertalannak hívták a férjét, vasúti tiszt volt, szatmár[német]i születésű. A szülei Szatmárnémetiben laktak, és Bertinek volt egy nővére Pesten, Fábián Gyuláné, egy mérnöknek a felesége, akinek nagyon tragikus élete volt, mert volt egy hatéves kislánya, aki leukémiában meghalt. Nagyon rendes volt ez a Lili, amikor én Pestre kerültem, odamentem hozzá, adott enni, pénz nélkül [ingyen], pedig szegény volt. De én is szegény voltam. A nővéreméknek délelőtt volt a polgári, és délután vagy egy órakor volt az egyházi esküvőjük, mert aznap délután valamikor ment már a vonat, elmentek nászútra Debrecenbe. A vallásos esküvőjük otthon volt, baldachint hoztak ki a házhoz, négy lábon volt, bordó bársony, arannyal átszőve. Nagyon egyszerűen zajlott le az egész, csak a rabbi volt jelen, a sakter és a közvetlen rokonok, a Berti szülei és mi. Utána kellett adni egy ebédet otthon. Esküvő után Szatmáron [Szatmárnémetiben] vettünk Ancinak házat a Jókai úton, tisztviselőtelepen, a két Budapesten élő nagybátyám fizette. Mindent a nagybátyámék fedeztek, nagyon rendesek voltak. A nővérem dolgozott az után is, hogy férjhez ment. Egyelőre otthon voltak, Nagykárolyban, amíg megvették a szatmár[német]i házat, csak azután költöztek át Szatmárnémetibe. Majd Krajovába [románul Craiova (Dolj megye)] költöztek, mert a sógorom oda lett helyezve. Nagyon szépen éltek, a sógorom korrekt, becsületes, nagyon rendes volt. A kislányuk 1937. szeptember huszonkettedikén született. Gyönyörű volt! Barnásvörös, selymes szálú haja volt. De gyönyörű szép haja volt! A feje tetején rolniban volt a haja, az édesanyja mosás után becsavarta papírba, hogy tudjon aludni, hogy ne legyen kemény, és reggel, amikor kivette, az állt. 1940-ben, amikor újra Magyarország lett itt [lásd: második bécsi döntés], akkor siettek haza, és visszajöttek Nagykárolyba. Bár maradtak volna Krajovában! Ha ők akkor ott maradnak, akkor? [túlélők a deportálást].